

מאמר ב' – אהבת חברים

וַיִּמְצְאוּ אִישׁ וְהֵנָּה תַּעֲה בַּשָּׂדֶה וַיִּשְׁאַלְהוּ הָאִישׁ לְאָמֹר מַה
תִּבְקֹשׁ: וַיֹּאמֶר אֶת אַחִי אֲנֹכִי מִבְּקֹשׁ הַגִּידָה נָא לִי אֵיפֹה הֵם
רָעִים: וַיֹּאמֶר הָאִישׁ נִסְעוּ מִזֶּה כִּי שְׂמַעְתִּי אֲמָרִים גְּלֹכָה דִּתְיִנָּה
וַיֵּלֶךְ יוֹסֵף אַחֵר אֲחָיו וַיִּמְצְאוּם בְּדָתָן.

התקרבותו של הנברא לה' מתוארת בצורת עבודת שדה, שיסודו של עבודת השדה הוא המטרה "פירות", והעבודה היא חרישה זריעה וקצירה. אלא שלפעמים מוצא האדם את עצמו במצב של "תועה", והיינו שהוא אינו ברור בעצמו, האם הוא בדרך הנכונה, ובעיקר הדברים הוא אינו רואה סוף לעמלו, משום שהאנוכיות שבו היא הפועלת אצלו ומרחיקה אותו מכל חלקה טובה.

ולזה אומר הפסוק "מה תבקש" כלומר, כיצד אוכל להתקדם ולהגיע למצב של פירות, לזה עונים לו "את אחי אנוכי מבקש", כלומר, עניין החיבור באהבת חברים הפועל אצלו עבודת ההשפעה היא הפועלת וגורמת אצלו להתקרב לעבודת הבורא.

ולזה מסיים הפסוק "נסעו מזה" וכמו שמבאר רש"י שהסיעו את עצמם מאחוזה, דהיינו מאהבת חברים, שזה הפועל העיקרי הגורם לירידה למצרים ולכל הגלות.